

A. Ο συγγραφέας ισχυρίζεται πως το επάγγελμα του δασκάλου σε σχέση με το παρελθόν έχει διαφοροποιηθεί σημαντικά. Αυτό οφείλεται στις γνώσεις που έχουν οι μαθητές από άλλες, εξωσχολικές, πηγές και τούτο καθιστά τον δάσκαλο περισσότερο υπεύθυνο, σοβαρό και διαρκώς ενημερωμένο σε ποικίλα θέματα, ώστε να μπορεί να αντεπεξέρχεται στις απαιτήσεις των νέων. Η καταδίκη των νέων και ο χαρακτηρισμός τους ως ανθρώπους που έχουν μόνον αρνητικά στοιχεία στον χαρακτήρα τους είναι υπεκφυγή από την έλλειψη γνώσεων των δασκάλων εκείνων, που καταδικάζουν τους νέους. Εν κατακλείδι, ο σημερινός δάσκαλος πρέπει να επανατοποθετηθεί όσον αφορά το ρόλο του και την επαγγελματική του ικανότητα.

B1. Οι πηγές πληροφόρησης έχουν πολλαπλασιαστεί θεαματικά και μπορεί κανείς να συλλέξει όποια πληροφορία χρειάζεται τόσο από τα παραδοσιακά μέσα ενημέρωσης, όσο και από νεότερα, όπως το διαδίκτυο. Η γνώση αυτή είναι εύκολα προσπελάσιμη και χρησιμοθηρική. Βοηθά έναν άνθρωπο να έχει μια γρήγορη ενημέρωση για ό,τι θέμα ενδιαφέρεται, όμως δεν μπορεί να είναι γνώση υπεύθυνη και αξιόπιστη, γιατί από τη φύση των πηγών ενημέρωσης επιδιώκεται πάντοτε το επίκαιρο, το χρησιμοθηρικό και επιπόλαιο. Γι' αυτό η χρήση αυτής της γνώσης πρέπει να γίνεται πολύ προσεκτικά και πάντοτε με κριτική όσον αφορά την αποδοχή της.

B2. Η δομή της δεύτερης παραγράφου είναι η εξής:

Θεματική πρόταση: «Δεν αληθεύει όμως στη δικής μας εποχή».

Εννοείται ότι ο δάσκαλος σήμερα δεν «επαναπαύεται στα λιγοστά πνευματικά του κεφάλαια».

Σχόλια ή λεπτομέρειες: «Γιατί σήμερα ... μέσα στο σπίτι»

Κατακλείδα: «Μπορεί λοιπόν ο μαθητής ... κάθε λογής τεχνικής»

Για την ανάπτυξή τους χρησιμοποιούνται:

1. Αιτιολόγηση: «Γιατί σήμερα ... έχει αλλάξει»
2. Σύγκριση και αντίθεση: «Παλαιότερα ο μαθητής ... μέσα στο σπίτι»
3. Παράδειγμα: (Η εφημερίδα ... η τηλεόραση)
4. Διαίρεση: «Μπορεί λοιπόν ο μαθητής ... τεχνικής».

B3. Η συλλογιστική πορεία είναι **παραγωγική**.

Ο συλλογισμός ξεκινάει από τη γενική θέση ότι, όταν απουσιάζει ο ανταγωνισμός (γενικά, σε όλες τις εποχές), ο άνθρωπος δεν πλουτίζει τα εφόδιά του και καταλήγει στο επιμέρους συμπέρασμα ότι ο άνθρωπος, ειδικά σε παλιότερες εποχές, δεν πλούτιζε τα εφόδιά του.

Οι προκείμενες θεωρούνται αληθείς, το συμπέρασμα προκύπτει λογικά από αληθείς προκείμενες και έτσι ο συλλογισμός είναι έγκυρος και λογικά ορθός.

B4. α. Στην πρώτη πρόταση έχουμε να αναφορική λειτουργία της γλώσσας, ενώ στις υπόλοιπες τρεις έχουμε ποιητική.

B4. β. Παντογνώστης: πας και γινώσκω: - γνωστικός, γνωριμία ...

Αποκλειστικά: από και κλείω ή κλείνω: - κλείσιμο, κλειδάριθμος ...

Εκπληκτικό: εκ και πλήττω: - πλήξη, πληκτικός ...

Γ. Ως τελειόφοιτος να γράψεις ένα άρθρο 400-500 λέξεων για την τοπική εφημερίδα. Στο άρθρο αυτό, με βάση τη σχολική σου εμπειρία, να αναφέρεις τι προσφέρει το σχολείο για την αντιμετώπιση του καθημερινού καταγισμού των πληροφοριών και την ένταξη των τελειοφοίτων στην κοινωνία. Ποιες αλλαγές θα πρότεινες για τη βελτίωση αυτών των προσφορών του σχολείου;

Πρόλογος:

Σχολείο και σχολική εκπαίδευση (ορισμός)

Ιστορική αναδρομή

Αναγκαιότητα της σχολικής εκπαίδευσης

Γενική διαπίστωση ότι το σχολείο σήμερα είναι διαφορετικό από το παρελθόν.

Κύριο Θέμα:

[1] Προσφορά του σχολείου στον καταγισμό των πληροφοριών.

- Οξύνει την κριτική ικανότητα
- Καλλιεργεί το πνεύμα
- Διευρύνει πνευματικούς ορίζοντες έτσι, ώστε γόνιμα να ελέγχει τα μηνύματα που δέχεται από τον χώρο των πληροφοριών
- Παρέχει γνώσεις απαραίτητες για να επεξεργάζεται ο νέος καλύτερα τις πληροφορίες που λαμβάνει

- Μέσα από τον διάλογο και τη συζήτηση ανακαλύπτει την αλήθεια, αιτιολογεί, αποδέχεται ή απορρίπτεται απόψεις.

[2] Προσφορά του σχολείου για την ένταξη των τελειοφοίτων στην κοινωνία.

- Κοινωνικοποιείται το άτομο μέσω του σχολείου
- Εξοικειώνεται με τα άλλα μέλη του σχολικού περιβάλλοντος
- Περιορίζει τον εγωισμό, αφού μαθαίνει να συνεργάζεται
- Παίρνει μέρος σε κοινωνικές διαδικασίες (μαθητικές κοινότητες κ.λπ), ώστε να προετοιμαστεί ως υπεύθυνος πολίτης
- Ενστερνίζεται κοινωνικές αξίες (φιλία, ισότητα, ελευθερία, δικαιοσύνη, δημοκρατία)
- Αναπτύσσεται η ελεύθερη προσωπικότητα του μαθητή, ώστε να είναι σε θέση να ασκεί κριτική και έλεγχο σε οποιοδήποτε φορέα εξουσίας και να μην καθίσταται υποχείριο των ισχυρών
- Αναπτύσσει δεξιότητες και αξιοποιεί κλίσεις, απαραίτητα εφόδια για την επαγγελματική του σταδιοδρομία.

[3] Προτάσεις.

- Αναθεώρηση του περιεχομένου σπουδών, ώστε οι γνώσεις που θα παρέχονται να συμβαδίζουν με τις εκάστοτε κοινωνικές τεχνολογικές οικονομικές και πολιτιστικές εξελίξεις
- Ανθρωποκεντρικός προσανατολισμός στο πρόγραμμα σπουδών, ώστε οι παρεχόμενες γνώσεις να ξεχωρίζουν από το τυπικό χαρακτήρα της μηχανιστικής μάθησης και να αποτελούν πραγματικό εφόδιο για την κοινωνική ένταξη του ατόμου
- Διαδραστικός ρόλος του δασκάλου
- Ιδιαίτερη βαρύτητα στον επαγγελματικό προσανατολισμό, για να αξιοποιούνται καλύτερα τα δημιουργικά ταλέντα των μαθητών.
- Καλύτερη υλικοτεχνική υποδομή και αύξηση των δαπανών για την παιδεία

Επίλογος:

Συμπέρασμα.

Στόχος, λοιπόν, του σχολείου και της σχολικής παιδείας δεν πρέπει να είναι μόνο η παροχή γνώσεων, αλλά η ευρύτερη καλλιέργεια του ατόμου, ώστε να επεξεργάζεται και να αξιολογεί καλύτερα τις πληροφορίες με τις οποίες «βομβαρδίζεται» και να

αναπτύσσει τον προσωπικότητά του και να διαπλάθει τον χαρακτήρα έτσι, ώστε να μπορεί να ενταχθεί ομαλά και ωφέλιμα στην κοινωνία τόσο για το δικό του καλό, όσο και της κοινωνίας.